

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 102.582 van 17 januari 2002
in de zaak A. 106.458/VII-23.994.**

In zake : de n.v. TRANSGRUM
 die woonplaats kiest bij
 advocaat G. JASPAERT,
 kantoor houdende te LANDEN,
 Markt 2

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
advocaten G. MARTYN, P. DEJONCKHEERE en J. COLPAERT,
kantoor houdende te AVELGEM,
Doorniksesteenweg 82.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat de n.v. TRANSGRUM op 22 juni 2001 heeft ingediend om de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van het besluit van 24 april 2001 van de Vlaamse minister van leefmilieu en landbouw waarbij de haar bij besluit van 18 september 1995 verleende milieuvergunning voor de exploitatie van een overslagstation voor containers met papier, karton en 80 m³ inerte afvalstoffen, gelegen aan de Sint-Gertrudisstraat te Landen, wordt geschorst;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur P. SOURBRON;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 1 oktober 2001 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 18 oktober 2001;

Gehoord het verslag van Staatsraad R. STEVENS;

Gehoord de opmerkingen van advocaat V. VANDUFFEL die, loco advocaat G. JASPAERT verschijnt voor de verzoekende partij, en van advocaat P. DEJONCKHEERE die, loco advocaat G. MARTYN verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur P. SOURBRON;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Feiten

Overwegende dat de feitelijke gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. Bij besluit van 18 september 1995 van de Vlaamse minister van leefmilieu en tewerkstelling is aan de verzoekende partij vergunning verleend voor “het exploiteren van een overslagstation voor containers met papier en karton en opslag van 80 m³ inert afval in containers, voor een termijn verstrijkend op 1 september 2011”.

1.2. Op 5 mei 1998 richt de afdeling milieu-inspectie aan de toenmalige Vlaamse minister bevoegd voor het leefmilieu een verzoek tot schorsing of opheffing van de voormelde milieuvergunning.

In dat verzoek wordt verwezen naar acht lastens de verzoekende partij opgestelde processen-verbaal van politie en rijkswacht, twee processen-verbaal van de OVAM wegens inbreuken op de afvalstoffenwetgeving en naar zes door haar zelf vastgestelde inbreuken op de milieuwetgeving door het niet naleven van de vergunningsvoorwaarden (in de periode 1993-1998).

De milieu-inspectie is van oordeel dat de vastgestelde onwettigheden een “chronisch” karakter hebben omdat de exploitant geen bereidheid aan de dag heeft gelegd om in te gaan op de aanmaningen van de toezichthoudende ambtenaren en dat “de oorzaken gezocht dienen te worden in een gebrekkig en onzorgvuldig beheer van de bedrijfsinstallaties en/of het ontbreken van de voorgeschreven infrastructuur”.

1.3. In de loop van de procedure worden een aantal adviezen uitgebracht :

- a. door de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaamse Gewest op 29 juni 1998 (gunstig over het voorstel tot schorsing);
- b. door de burgemeester van de gemeente Landen op 22 juli 1998 (gunstig over het voorstel tot schorsing);
- c. door de afdeling milieuvergunningen op 19 februari 1999 (gunstig over het voorstel tot schorsing).

1.4. Bij vonnis van 31 januari 2000 van de correctionele rechtbank te Leuven wordt de feitelijke exploitant van de n.v. TRANSGRUM veroordeeld voor een aantal inbreuken op de milieuwetgeving.

1.5. Op 22 maart 2001 maakt de afdeling milieu-inspectie andermaal een proces-verbaal op wegens inbreuken op de artikelen 4 en 22 van het decreet betreffende de milieuvergunning van 28 juni 1985, op de artikelen 5, 43 en 43ter van Vlarem I en op de artikelen 12 en 14 van het Afvalstoffendecreet van 2 juli 1981.

1.6. Op 24 april 2001 wordt het bestreden besluit genomen : de Vlaamse minister van leefmilieu en landbouw gaat over tot de schorsing van de milieuvergunning van 18 september 1995.

Nadat is verwezen naar de sub 1.3 vermelde ingewonnen adviezen, wordt overwogen wat volgt :

“Overwegende dat de inrichting vergund is voor de exploitatie van een overslagstation voor containers met papier en karton en opslag van 80 m³ inert afval in containers, gelegen langs de spoorweg Landen-Brussel; dat in de milieuvergunning geen kadastrale percelen zijn vermeld maar dat in de milieuvergunningsaanvraag van 5 september 1990 een kadastraal plan zit waarop de percelen zijn aangeduid : afd. 1, sectie A, perceelnrs. 374a, 373c en 373d;

Overwegende dat sinds het verkrijgen van de milieuvergunning de volgende overtredingen werden vastgesteld door de afdeling Milieu-inspectie :

- 5 oktober 1993 : PV/93/0393
- 25 februari 1994 / PV/94/0078
- 2 mei 1994 : PV/94/0182
- 17 mei 1995 : PV/95/0203
- 2 oktober 1995 : PV/95/0317
- 12 augustus 1996 : PV/96/0280 : niet naleven van de vergunningsvoorwaarden.
- 13 september 1996 : PV/96/0315 : vaststelling van sluiting door de burgemeester van Landen;

- 22 november 1996 : PV/96/0380 : niet naleven van de vergunningsvoorwaarden;
- 27 februari 1998 : PV/98/0112 : niet naleven van de vergunningsvoorwaarden;
- 27 april 1998 : PV/98/0171
- 27 juni 1998 : PV/98/0336
- 22 maart 2001 : PV nr. V/2001/100 : exploitatie zonder vergunning, niet naleven van de vergunningsvoorwaarden;

Overwegende dat de afdeling Milieu-inspectie de volgende vaststellingen heeft gedaan :

- de poorten blijven geregeld geopend zonder dat de exploitant of zijn gemachtigde aanwezig zijn;
- de bedrijfsterreinen bevinden zich herhaaldelijk in een onzindelijke toestand en voldoen niet aan de exploitatievoorwaarden zoals vervat in de vergunning en in de bepalingen van titel II van het Vlarem;
- er worden regelmatig afvalstoffen verbrand waarvan verscheidene vastgestelde brandhaarden getuigen;
- er worden geregeld andere en niet-inerte afvalstoffen opgeslagen dan deze toegestaan door de vergunning;
- verscheidene exploitatievoorwaarden worden niet nageleefd;

dat dienaangaande regelmatig mondelinge en schriftelijke aanmaningen en onderrichtingen werden gegeven ten einde de toestand te regulariseren;

Overwegende dat in een verhoor, opgenomen in een voormeld Proces-verbaal van Overtreding d.d. 12 augustus 1996 met ref. PV/96/028, de heer Paul ROOSEN, gedelegeerde van machten, verklaart dat :

‘... ik kan u evenmin een afvalstoffenregister voorleggen. De opslagplaats ter plaatse is niet verhard. Er liggen een aantal afvalstoffen die niet vergund zijn ...’;

en in een verhoor, opgenomen in een voormeld Proces-verbaal van Overtreding d.d. 27 februari 1998 met ref. PV/98/0112 verklaart dat :

‘... ik weet dat ik de mij opgelegde vergunningsvoorwaarden niet naleef en ik stel vast dat verschillende containers en los gestort afval zich bevinden op een strook die behoort tot het perceelnr. 372/2a, welk perceel niet in de vergunning is begrepen ...’;

Overwegende dat de exploitant op 28 augustus 1996 op grond van artikel 64 van titel I van het Vlarem werd aangemaand 13 saneringsmaatregelen uit te voeren en dat deze saneringsmaatregelen in wezen slechts de verwezenlijking van de in de vergunning opgelegde exploitatievoorwaarden inhouden; dat voor de uitvoering van deze saneringsmaatregelen een redelijke termijn werd toegestaan; dat 11 van de 13 opgelegde maatregelen niet zijn uitgevoerd; dat de aanmaningen derhalve niet zijn opgevolgd;

Overwegende dat aan de B.V.B.A. TRANSGRUM op 24 maart 1998 is medegedeeld dat een verzoek tot schorsing/opheffing van de vergunning wordt ingediend bij de Vlaamse Minister van Leefmilieu en Tewerkstelling;

Overwegende dat tijdens een plaatsbezoek van de afdeling Milieuvergunningen op 2 december 1998 werd vastgesteld dat :

- heel wat andere zaken werden en worden aangevoerd dan voor wat de exploitant vergund is; hierbij gaat het vooral om alle mogelijke en onmogelijke huishoudelijke afval (groot vuil) en diverse andere afvalstoffen (zie processen-verbaal);
- artikel 4.1.3.1. van titel II van het Vlarem wordt niet nageleefd : de inrichting is zeker niet in zindelijke staat; her en der ligt afval op een ongeordende wijze op de grond, zodat het geheel eerder doet denken aan een slecht beheerde stortplaats in plaats van aan een overslagstation;
- artikel 5.2.1.5., §§ 2. en 5. van titel II van het Vlarem worden niet nageleefd : aan de ingang werd een metalen poort voorzien, doch de rest van het terrein

is niet omheind, zodat het terrein gemakkelijk bereikbaar is voor onbevoegden; er werd nog geen aanvang genomen met het aanplanten van het vereiste groenscherm;

- artikel 5.2.1.6. van titel II van het Vlareem wordt niet nageleefd : gezien het ontbreken van een omheining en groenscherm en de diversiteit van de opgeslagen materialen kunnen afvalstoffen gemakkelijk verspreid worden bij hevige wind;
- artikel 5.2.1.7. van titel II van het Vlareem wordt niet nageleefd : de exploitant houdt zich niet aan het voorwerp (soort materialen en afvalstoffen) waarvoor hij vergund is; het afval bevat ongetwijfeld ook milieuschadelijke vloeistoffen; geen enkele voorziening werd hiervoor getroffen, zodat deze stoffen ongehinderd op de bodem terechtkomen;

Overwegende dat tijdens een tweede plaatsbezoek van de afdeling milieuvergunningen op 11 september 2000, samen met de afdeling Milieu-inspectie werd vastgesteld dat :

- op perceelnr. 578c, dat niet in de vergunningsaanvraag was vermeld worden de volgende afvalstoffen opgeslagen : 1 container van 25 m³ met plastiekafval, 1 container van 25 m³ met roofing, 1 container van 25 m³ met schroot, 1 container van 25 m³ met gemengde containerafval (hout + plastiek), 1 container van 25 m³ met groenafval, 1 container van 10 m³ met keramische tegels, 1 container van 25 m³ met houtafval, 1 vat van 200 l met olie en verschillende lege containers en vaten;
- op de overige percelen worden de volgende afvalstoffen opgeslagen : 1 container van 25 m³ met huis- en grofvuil, 2 containers van 25 m³ houtafval, 1 container van 25 m³ met leien (asbest ?), 3 kleine containers met golfplaten en ijzer, 3 oude frigo's en 2 T.V.'s, 1 vat van 30 l met vernis, 2 vaten van 200 l, 4 bussen van 50 l met olie, 5 bussen van 30 l met schadelijke producten, 1 batterij, 20 autobanden, min. 500 m³ puinafval, kunstleien, golfplaten en verschillende lege vaten en containers;
- er stond een bulldozer waar mazout uitlekte en er lag ook een plas van mazout op de niet verharde bodem;
- er waren duidelijk resten van een brandhaard van afval;
- er lag her en der afval over het terrein verspreid : glas, hout, huisvuil, autobanden, ...
- er is alleen vooraan een afsluiting;
- de poort was niet op slot en het terrein was hierdoor toegankelijk voor iedereen;
- er is nog steeds geen groenscherm aanwezig;

Overwegende dat op 22 maart 2001 de Afdeling milieu-inspectie het laatst gekende proces-verbaal heeft opgesteld; dat hieruit blijkt dat de exploitant na herhaalde verbalisering blijft doorgaan met de exploitatie van op- en overslagactiviteiten op niet vergunde percelen; dat er wat betreft de inrichting van het terrein niets is gewijzigd vergeleken met de toestand van 11 september 2000; dat de aard, de hoeveelheid en de wijze van opslaan van de aanwezige afvalstoffen niet in overeenstemming zijn met de bepalingen van de exploitatievoorwaarden; dat allerlei soorten afvalstoffen (verscheidene tientallen m³) verspreid liggen over het terrein; dat de wijze van bedrijfsvoering geen enkele garantie biedt naar afscherming van bodem en grondwater, noch dat de exploitant een garantie kan bieden voor legale en milieuverantwoorde verwerking van de aangetroffen afvalstoffen;

Overwegende dat hieruit blijkt dat de saneringsmaatregelen nog steeds niet zijn uitgevoerd; dat de exploitant hardnekkig weigert om zijn vergunningsvoorwaarden na te leven;

Overwegende dat uit bovenvermelde overwegende overduidelijk blijkt dat veel meer en andere afvalstoffen worden opgeslagen dan deze die vergund zijn; dat de opslag ook niet in containers gebeurt (minimum 500 m³ puinafval,

kunstleien, golfplaten,...); dat gelet op de aard van de opgeslagen afvalstoffen en het feit dat de afval wordt opgeslagen op niet vloeistofdichte vloeren het risico op bodem- en grondwaterverontreiniging reëel is;

Overwegende dat de exploitant op 11 september 2000, noch op 22 maart 2001, een afvalstoffenregister kon voorleggen zoals voorgeschreven in titel II van het Vlarem; dat op 11 september 2000 evenmin een brandweerverslag kon worden voorgelegd; dat de exploitant geen concrete planning aangaande structurele maatregelen en/of investeringen kan voorleggen waaruit blijkt dat op termijn de opgelegde exploitatievoorwaarden zullen worden nageleefd;

Overwegende dat er bijgevolg aanleiding toe bestaat de verleende milieuvergunning te schorsen”;

2. Ontvankelijkheid

Overwegende dat de verwerende partij opwerpt dat de vordering niet ontvankelijk is; dat er vooralsnog geen noodzaak bestaat om over de opgeworpen excepties uitspraak te doen; dat een onderzoek van en een uitspraak over die excepties zich slechts zouden opdringen indien zou blijken dat de grondvoorwaarden voor schorsing vervuld zijn;

3. Gegrondheid van de vordering

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

3.1. Eerste middel

3.1.1. Standpunten van de partijen

Overwegende dat de standpunten van de partijen aangaande het eerste middel als volgt kunnen worden weergegeven :

De verzoekende partij voert in haar **verzoekschrift** een eerste middel aan

“Genomen uit de schending van de formele en materiële motiveringsplicht en de schending van de rechten van verdediging.

Doordat het bestreden besluit melding maakt van het bestaan van adviezen van de Openbare Afvalstoffenmaatschappij dd. 29 juni 1998, de afdeling milieuvergunningen van de administratie voor Milieu, Natuur, Land- en Waterbeheer van het departement Leefmilieu en Infrastructuur dd. 19 februari 1999 en van de burgemeester van Landen dd. 22 juli 1998, doch de verzoekende partij van deze adviezen geen kennis heeft en de inhoud ervan evenmin in extenso of samenvattend in het bestreden besluit wordt weergegeven.

Terwijl de belangrijkste reden van de motiveringsplicht gelegen is in de beschouwing dat de betrokken bestuurde in de hem aanbelangende beslissing zelf de motieven moet kunnen aantreffen, o.m. opdat hij met kennis van zaken kan uitmaken of het aangewezen is de beslissing met een annulatieberoep (schorsingsberoep) te bestrijden. Hieraan wordt niet tegemoet gekomen door een verwijzing naar adviezen waarvan de inhoud aan de betrokken bestuurde onbekend is”.

De verwerende partij repliceert in haar **nota** als volgt :

“Het bestreden besluit verwijst naar diverse adviezen (OVAM, Afdeling Milieu-inspectie, burgemeester, Afdeling Milieuvergunningen). De verzoekende partij stelt correct dat deze adviezen slechts vermeld worden, zonder ze te citeren.

Zoals uit de uiteenzetting onder de hoofding ‘in feite’ en uit het administratieve dossier blijkt, is de inhoud van de verschillende adviezen echter telkens dezelfde, minstens gelijkaardig (de verwijzing naar verschillende vaststellingen van inbreuken, naar aanmaningen en onderrichtingen en naar blijvende overtredingen). En de inhoud van deze adviezen wordt wel degelijk uitvoerig besproken in het overwegend gedeelte van het bestreden besluit : zie bladzijden 2 tot 6 van het besluit :

- * Er wordt (op de bladzijden 2-3) verwezen naar PV’s van overtreding van de milieuvergunningsvoorwaarden en van de milieunormen van 1993, 1994, 1995, 1996, 1998 en 2001. Al deze PV’s werden telkens ook betekend aan de verzoekende partij !
- * Op de bladzijde 3 worden de vaststellingen van de Afdeling Milieu-inspectie geciteerd.
- * Op de bladzijden 3-4 wordt een verhoor van de exploitant geciteerd, waarin deze zijn overtredingen erkent.
- * Op bladzijde 4 wordt verwezen naar de aanmaning van 28.08.1996, die - op 2 van de 13 onderrichtingen na - niet werd opgevolgd.
- * Verder worden de vaststellingen van verschillende plaatsbezoeken in 1998 en 2001 opgesomd.

Met andere woorden : de exploitant kent aan de hand van het bestreden besluit alleen (zonder de voorafgaande adviezen te kennen) wel degelijk alle noodzakelijke feitelijke en juridische argumenten, op basis waarvan de beslissing tot schorsing genomen werd”;

3.1.2. Bespreking

Overwegende dat het middel **niet ernstig** is om de volgende redenen :

De belangrijkste bestaansreden van de motiveringsplicht opgelegd door de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, is gelegen in de beschouwing dat de betrokken bestuurde in de hem aanbelangende beslissing zelf de motieven moet kunnen aantreffen op grond waarvan ze werd genomen, onder meer opdat hij met kennis van zaken zou kunnen uitmaken of het aangewezen is de beslissing met een vordering tot schorsing en/of nietigverklaring te bestrijden.

Om aan die bestaansreden tegemoet te komen, is evenwel niet vereist dat de inhoud van de tijdens de voorbereidende procedure ingewonnen adviezen in de beslissing wordt overgenomen. Het is noodzakelijk doch voldoende dat de beslissing duidelijk de redenen doet kennen die haar verantwoorden.

Uit de onder punt 1.6. geciteerde overwegingen van het bestreden besluit blijkt duidelijk dat uitvoerig wordt geargumenteed waarom in het bestreden besluit wordt overgegaan tot de schorsing van de milieuvergunning van 18 september 1995, met name omdat de verzoekende partij, ondanks herhaalde aanmaningen van de toezichthoudende ambtenaren, verschillende in Vlarem II vastgestelde algemene en sectorale milieuvoorwaarden niet naleeft (inzonderheid het niet in zindelijke staat houden van de inrichting, de afwezigheid van een afsluiting, een groenscherm en een verharde bodem) en omdat zij zich evenmin houdt aan het voorwerp van die vergunning wat betreft de soorten afvalstoffen die opgeslagen mogen worden en wat betreft de percelen waarop de vergunde activiteiten mogen plaatsvinden.

Aan de formule motiveringsplicht werd dus, prima facie, ruimschoots tegemoet gekomen;

3.2. Tweede middel

3.2.1. Standpunten van de partijen

Overwegende dat de partijen aangaande het tweede middel de volgende argumenten aanvoeren :

De verzoekende partij voert in het **verzoekschrift** een tweede middel aan

“Genomen uit de schending van artikel 47, § 2, Vlarem I en de schending van de rechten van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur m.n. de ‘formele zorgvuldigheidsplicht’ en de rechten van verdediging.

Doordat in casu de Vlaamse minister op 24 april 2001 een beslissing neemt over de schorsing van de milieuvergunning van de verzoekende partij en het advies van de burgemeester van de gemeente Landen reeds werd ingewonnen op 22 juli 1998.

Terwijl artikel 47 § 2 voorziet dat de overheid het advies dient te vragen van de burgemeester over het voornemen de milieuvergunning volledig of gedeeltelijk te schorsen of op te heffen en dat dit advies binnen een termijn van 60 dagen dient toe te komen, waarna de overheid een beslissing kan nemen. Er mag aangenomen worden dat opdat dit advies de nodige informatiewaarde zou hebben, dit in tijd zo kort mogelijk bij de door de overheid te nemen beslissing ligt”.

In de toelichting bij het middel zet de verzoekende partij uiteen dat, gelet op het grote tijdsverloop tussen het advies van de burgemeester van de gemeente Landen en de datum van het bestreden besluit, dat advies niet langer “actueel” en “onvoldoende informatief” was voor de verwerende partij zodat het bestreden besluit tot stand zou zijn gekomen op basis van een onvolledig dossier.

Bovendien mag niet volledig uitgesloten worden dat de thans benoemde burgemeester, mocht hij daartoe de kans hebben gehad, een andersluidend advies zou hebben verleend.

De verwerende partij antwoordt in haar nota :

“Noch in het milieuvergunningsdecreet, noch in Vlarem I staat een bepaling die de minister verplicht, op straffe van verval, om de beslissing tot opheffing of schorsing te nemen binnen een bepaalde termijn na het verzoek daartoe van de administratie of na het ontvangen van de adviezen dienaangaande.

De verzoekende partij heeft overigens helemaal geen belang bij het inroepen van enige termijnverplichting. Hoe langer de Minister immers wacht om de beslissing te nemen, hoe langer de exploitant de kans heeft om (ten eerste) verder te exploiteren en (ten tweede) zijn situatie te regulariseren.

Er zijn processen-verbaal van overtreding sinds het jaar van afgifte van de milieuvergunning en aanmaningen sinds 1996. Ondanks diverse plaatsbezoeken en processen-verbaal in 1998 en 1999 en ondanks een correctionele veroordeling in 2000, wordt in maart 2001 nogmaals vastgesteld dat de voorwaarden geenszins worden nageleefd. Al die tijd heeft de exploitant de kans gehad om iets aan de situatie te doen. Het kan van deze zijde van de overheid “onzorgvuldig” genoemd worden dat uiteindelijk in 2001 wordt vastgesteld dat de maat vol is en dat wegens aanhoudend in gebreke blijven om de voorwaarden na te leven, de vergunning geschorst wordt.

De overheid heeft dus ook niet stil gezeten sinds de vaststellingen van 1996 of sinds de adviezen van 1998 en 1999. Nog in 2001 is ten overvloede nog eens vastgesteld dat werkelijk geen werk gemaakt wordt van de regularisatie en dat de (feitelijke inhoud van de) adviezen van 1998 en 1999 nog onverkort gelden.

Als iemand onzorgvuldig is geweest, dan is het wel de verzoekende partij.

Zelfs al zou de verzoekende partij kunnen aantonen (wat ze echter niet doet!) dat de inmiddels in 1999 nieuw verkozen burgemeester een “ander” advies zou gegeven hebben, dan nog blijft het zo dat er voldoende andere vaststellingen en

adviezen zijn, die de beslissing tot schorsing schragen. Het advies van de burgemeester is niet bindend”;

3.2.2. Bespreking

Overwegende dat het tweede middel **niet ernstig** is om de volgende redenen :

Prima facie is in artikel 47, § 2, van het besluit van de Vlaamse regering van 6 februari 1991 houdende vaststelling van het Vlaams reglement betreffende de milieuvergunning (Vlarem 1) geen termijn bepaald waarbinnen de beslissingen tot schorsing of opheffing van de lopende milieuvergunning genomen moeten worden.

Inzonderheid zegt deze bepaling niets over een termijn die maximaal mag verlopen tussen het advies van de betrokken burgemeester en het besluit van de bevoegde overheid houdende volledige of gedeeltelijke schorsing van de milieuvergunning. Het middel is dus niet ernstig in zoverre de verzoekende partij zich beroept op voormeld artikel.

Met betrekking tot de door de verzoekende partij ingeroepen schending van de zorgvuldigheidsplicht dient vastgesteld te worden dat in het bestreden besluit uitdrukkelijk verwezen wordt naar de vaststellingen die gedaan zijn naar aanleiding van een plaatsbezoek op 11 september 2000 door de afdeling milieuvergunningen en de afdeling milieu-inspectie waarbij werd vastgesteld dat op de plaats van exploitatie een grote hoeveelheid niet vergunde afvalstoffen opgeslagen waren, een niet-vergund perceel gebruikt werd voor de opslag van diverse, overwegend niet vergunde afvalstoffen, dat er duidelijk aanwijzingen waren van het verbranden van afval, dat de bodem verontreinigd was met mazout, dat het terrein, dat niet in zindelijke staat verkeerde, voor iedereen toegankelijk was bij gebrek aan voldoende afsluiting en dat er nog steeds geen groenscherm aanwezig was.

Daarenboven maakt het bestreden besluit uitdrukkelijk melding van het proces-verbaal van de afdeling milieu-inspectie van 22 maart 2001 waarin in essentie wordt gesteld dat er in vergelijking met de op 11 september 2000 vastgestelde toestand niets is gewijzigd en waarbij de tekortkomingen die aan de exploitant worden aangewreven nogmaals op een rijtje worden gezet.

In het licht van die herhaalde vaststellingen, die door de verzoekende partij op geen enkele wijze ten gronde worden betwist, valt niet in te zien hoe men in casu aan het bestuur een onzorgvuldige besluitvorming zou kunnen

verwijten doordat het bestreden besluit geruime tijd na het advies van de burgemeester werd genomen.

Dat is nog minder het geval nu uit de gegevens van het dossier blijkt dat de exploitant, die reeds gedurende meerdere jaren door het toezichthoudend bestuur wordt aangespoord om binnen een bepaalde termijn een einde te stellen aan de vastgestelde overtredingen op de milieuwetgeving en op de geldende milieuvoorwaarden, nalaat hieraan ook maar enigszins tegemoet te komen;

4. Overwegende dat de vaststelling dat aan minstens één van de cumulatieve schorsingsvoorwaarden niet is voldaan volstaat om de vordering te verwerpen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 2.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op zeventien januari tweeduizend en twee, door :

de H.	R. STEVENS,	wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
Mevr.	A. WIJNANTS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. WIJNANTS.

R. STEVENS.